

JUSTITISMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. november 2013
Kontor: Kontoret for Humanitært
ophold og udsendelser
Sagsbeh: Uffe Kritte Nielsen
Sagsnr.: 2013-0032-0976
Dok.: 962966

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 81 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 5. november 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Morten Bødskov

/

Pernille Breinholdt Mikkelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 81 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes kommentere artiklen "Afvist asylansøger tvangsudsendes til Iran - om nødvendigt med voksenble" fra den 4. november 2013 på netavisen sameksistens.dk og oplyse, hvilke retningslinjer der gælder for Rigspolitiets brug af bleer til afviste asylansøgere under tvangsmæssig udsendelse, og om politiet også kan anvende - og har anvendt - bleer i situationer, hvor den afviste asylansøger af helbredsmæssige årsager ikke har kunnet kontrollere sin afføring. (<http://www.sameksistens.dk/nyhed/article/afvist-asylansoeger-tvangsudsendes-til-iran-om-noedvendigt-med-voksenble/>)”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Den danske udlændingelovgivning bygger på det grundlæggende princip, at en udlænding, der modtager et endeligt afslag på en ansøgning om asyl – og eventuelt tillige afslag på en ansøgning om opholdstilladelse af humanitære grunde – har pligt til at udrejse af landet. Der fastsættes i den forbindelse en frist for udrejsen. Udrejser udlændingen ikke frivilligt inden for den af udlændingemyndighederne fastsatte frist, ”drager politiet omsorg for udrejsen”, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Udsendelsesarbejdet er en myndighedsforpligtelse for politiet. Opgaven skal løses effektivt, men arbejdet søges samtidig gennemført under størst mulig hensyntagen til den enkelte udlænding. Rigspolitiet har således fokus på etik og moral i forhold til opgavevaretagelsen, såvel i forhold til forberedelsen af en udsendelse som i forhold til gennemførelsen heraf. Dette gælder ikke mindst i de sager, hvor det er nødvendigt at ledsage udlændingen under udsendelsen og eventuelt anvende magt i den forbindelse. En værdig udsendelse er således at foretrække for såvel udlændingen som politiet.

Som anført ovenfor har udlændinge i udsendelsesposition i henhold til udlændingeloven en pligt til at medvirke til udrejsen. De fleste udlændinge i udsendelsesposition ønsker imidlertid ikke aktivt at medvirke hertil. Nogle modsætter sig direkte gennemførelsen af udsendelsen via deres adfærd. Det er imidlertid også i sådanne tilfælde politiets opgave at udsende udlændingen af landet. I disse tilfælde må politiet anvende den

nødvendige magt og træffe de nødvendige beslutninger til at imødegå udlændingens adfærd.

En udsendelse af landet kan ske enten ved, at udlændingen ledsages til sit hjemland af politipersonale, eller ved at politipersonale påser udlændingens udrejse – typisk med fly fra Københavns Lufthavn.

Forud for en udsendelse skal politiet – på baggrund af en sikkerhedsvurdering – vurdere, hvorvidt udsendelsen skal ske under ledsagelse af politiet. Sikkerhedsvurderingen, som tager udgangspunkt i en personlig samtale med udlændingen, omfatter en række punkter, som skal overvejes i forbindelse med en udsendelse. I sikkerhedsvurderingen indgår blandt andet oplysninger om udlændingens køn, alder og tidligere adfærd, f.eks. trusler, tidligere modværg ved transport/fremstilling i retten/udsendelse, flugtrisiko, oplysninger om udlændingens helbredsmæssige forhold – såvel fysisk som psykisk – f.eks. selvmordstrusler, handicap mv.

På baggrund heraf og på baggrund af udlændingens tilkendegivelser i øvrigt, herunder f.eks. om fysisk at ville modsætte sig en udsendelse, har Rigspolitiet i ganske få tilfælde set sig nødsaget til at iføre udlændingen en ble som en forebyggende foranstaltning i forhold til en effektiv gennemførelse af udsendelsen.

Rigspolitiet fører ikke en statistik, der kan belyse det præcise omfang af anvendelsen af ble.

Rigspolitiet skal afslutningsvis oplyse, at Rigspolitiet igennem de senere år ikke erindrer at have iført udlændingen en ble af helbredsmæssige årsager.”